

Ὁρθρος Δευτέρας 21 Σεπτεμβρίου 2026

Ἀπόδοσις τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

†Κοδράτου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀθηνῶν (†130).

Ἰωνᾶ προφήτου (880 π.Χ.).

Ἦχος $\frac{4}{\flat}$ Πα

χ^N π^q Π Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φανεν η μιν Δ $\mathfrak{A}$
 ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
 τι Κυ ρι ου π^q

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (τὸ ὡς ἄνω)

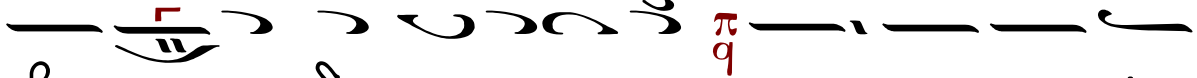
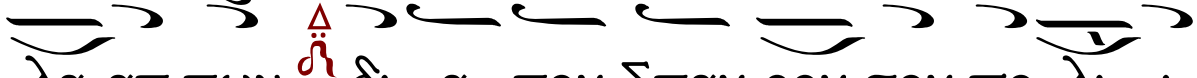
Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

π^q Π Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φανεν η μιν Δ $\mathfrak{A}$
 ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
 τι Κυ ρι ου π^q

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. Τὸ ὡς ἄνω.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

ᾠχος 4^ο Πα

^ΓΧ ^Π ^Δ
 Γω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου ^Δ
 και ευ λο γη σον ^Δ την κληρο νο μι αν σου
^Π ^Δ
 νι κας τοις βα σι λε ευ σι ^Δ κα τα βαρ
 ^Π
 βα α ρων δω ρου με νος και το σον φυ
 ^Δ
 λα ατ των ^Δ δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι
 ^Π (Υ') Κατάληξις: ^Π
 τε ευ μα μα α α α ^Π

Γωσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ
 εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς
 Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ
 τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου
 πολίτευμα.

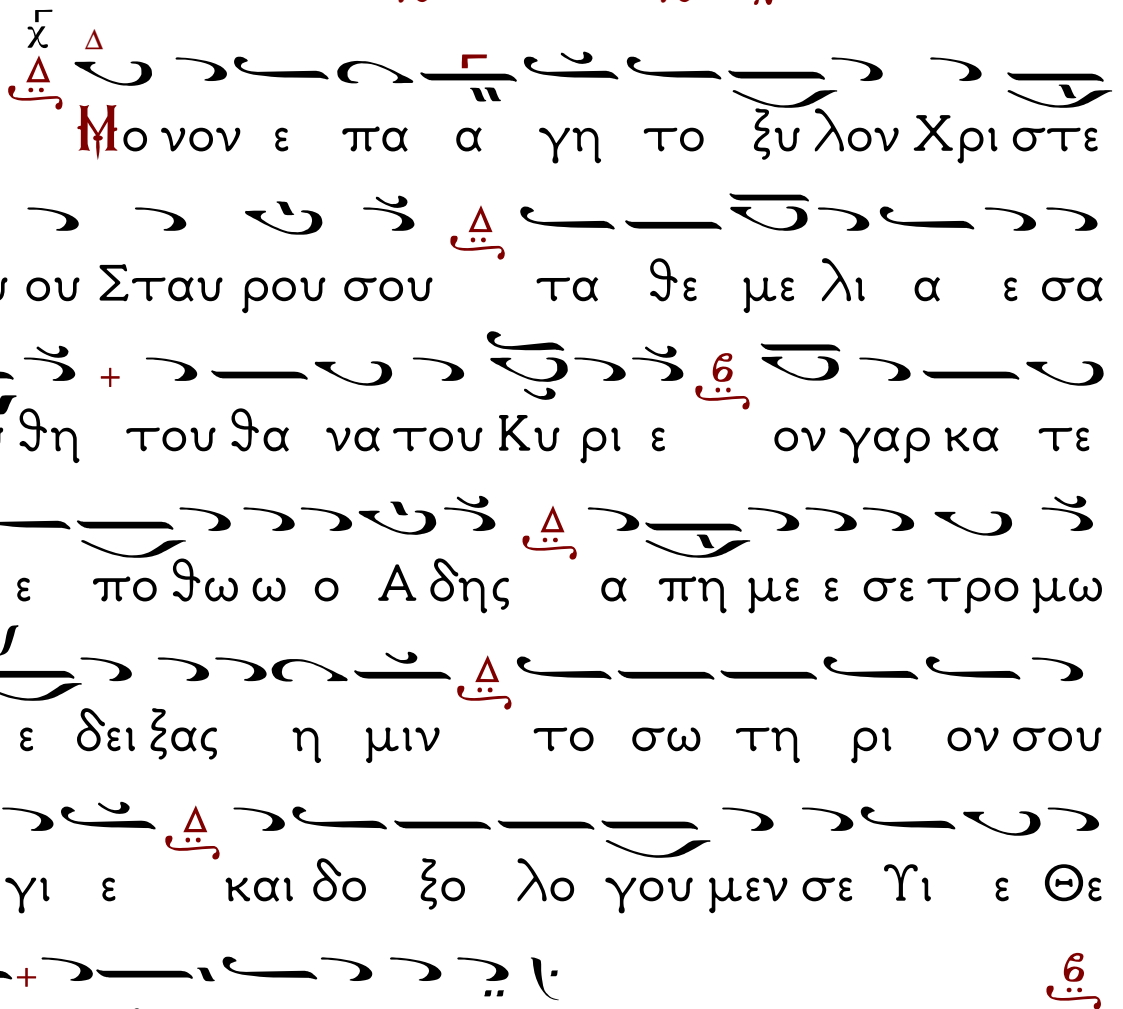
Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.
Κάθισμα. Ἦχος α'.
Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

^χ_π ^π
 Του Σταυρου σου το ξυλον προσκυνου
 μεν Φιλαν θρωπε ^Δ οτι εν αυτω προση
 λωωθης η ζωη των απαντων ^π_γ Πα
 ραδεισον η νεωξας Σωτηρ ^Δ τω πιστει προ
 σελθοντισοι Ληστη ^π_γ και τρυφηςκα τη ζι
 ωωθη ^Δ ομολογων σοι μνησθητι
 μου Κυριε ^π_γ δεξαι ωσπερε κεινον και ημας
^Δ κραυγαζοντας ημαρτομεν ^π_γ παντες τη
 ευσπλαχνι ασουμη υπερι ιδησ ημας ^π_γ

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Τὸ αὐτό.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον
προσκυνοῦμεν Φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ
προσηλώθης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων·
Παράδεισον ἠνέωξας Σωτήρ, τῷ πίστει
προσελθόντι σοι Ληστῇ· καὶ τρυφῆς
κατηξιώθη, ὁμολογῶν σοι, Μνήσθητί μου
Κύριε. Δέξαι ὥσπερ ἐκεῖνον καὶ ἡμᾶς,
κραυγάζοντας· Ἠμάρτομεν, πάντες τῇ
εὐσπλαγχνίᾳ σου, μὴ ὑπερίδης ἡμᾶς.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν. Ὡχος λ̣̣̣ Δι̣̣̣.

 Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστέ
 τοῦ οὐ Σταυροῦ σου τὰ θεμέλια ἐσα
 λεύθη τοῦ θανάτου Κυρίε ὃν γάρ κατε
 πίε πόθῳ ὁ Ἄδης ἀπήμεσε τρομῷ
 εἰδείξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σου
 Ἄγιε καὶ δοξολογοῦμέν σε Υἱὲ Θε
 οῦ ἐλέησον ἡμᾶς

Δόξα... Καὶ νῦν... Τὸ αὐτό.

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστέ τοῦ
 Σταυροῦ σου, τὰ θεμέλια ἐσαλεύθη τοῦ
 θανάτου Κύριε· ὃν γὰρ κατέπιε πόθῳ Ἄδης,
 ἀπήμεσε τρομῷ· ἔδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν
 σου Ἄγιε, καὶ δοξολογοῦμέν σε, Υἱὲ Θεοῦ,
 ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Ν΄ ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Ὁ Κανὼν.

'Ωδῆ α'.

Ὁ Εἰρμός.

$$\mathfrak{H}\chi_{\sigma\tau}\lambda_{\pi\delta}\text{---}\Gamma^{\mathfrak{Q}}_{\alpha}.$$

ταυρον χα ρα ζας Μω σης επ ευ θει
ας ραβδω την Ε ρυ θραν δι ε τε με τω Ισ
ρα ηλ πε λευ σαν τι την δε ε πι στρε πτι
κως Φα ρα ω τοις αρ μασι κρο τη σας η νω σεν
επ ευ ρους δι α γρα ψας το α ηττη τον
ο πλον δι ο Χρι στω α σω μεν τω Θε
ω η μων ο τι δε δο ξασται

Τὸν τύπον πάλαι Μωσῆς, τοῦ ἀχράντου
πάθους, ἐν ἑαυτῷ προέφηνε, τῶν ἱερῶν
μεσούμενος, Σταυρῷ δὲ σχηματισθεῖς,
τεταμέναις τρόπαιον, παλάμαις ἥγειρε, τὸ

κράτος διολέσας, Ἀμαλήκ τοῦ πανώλους·
διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι
δεδόξασται.

Τον τυ πον πα λαι Μω σης του α χραν
του πα θους εν ε αυ τω προ ε φη νε των ι
ε ρων με σου με νος Σταυ ρω δε σχη μα τι
σθεις τε τα με ναις τρο παι ον πα λα μαις η γει ρε
το κρα τος δι ο λε σα ας Α μα ληκ του πα
νω ω λους δι ο Χρι στω α σω μεν τω Θε
ω η μων ο τι δε δο ξα σται

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ
Πνεύματι.

Ἀνέθηκε Μωϋσῆς, ἐπὶ στήλης ἄκος,
φθοροποιῷ λυτήριον, καὶ ἰοβόλου
δήγματος· καὶ ξύλῳ τύπῳ Σταυροῦ, τὸν

πρὸς γῆν συρόμενον, ὄφιν προσέδησεν,
ἐγκάρσιον ἐν τούτῳ, θριαμβεύσας τὸ πῆμα·
διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι
δεδόξασται.

Ἀο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Ἄ νε θη κε Μω υ σης ε πι στη λης

α κος φθο ρο ποι ου λυ τη ρι ον και ι ο

βο λου δη γ μα τος και ζυ λω τυ υ πω Σταυ

ρου τον προς γην συ ρο με νον ο φιν προ σε δη

σεν ἐγ καρ σι ον εν του τω ω θρι αμ βευ σας

το πη η μα δι ο Χρι στω α σω μεν τω

Θε ω η μων ο τι δε δο ξα σται

Καὶ νῦν καὶ αἰὲ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὑπέδειξεν οὐρανός, τοῦ Σταυροῦ τὸ τροπαιον, τῷ εὐσεβείας κράτορι, καὶ Βασιλεῖ θεόφρονι, ἐχθρῶν ἐν ᾧ δυσμενῶν, κατεβλήθη φρύαγμα· ἀπάτη ἀνετράπη δέ· καὶ πίστις ἐφηπλώθη, γῆς τοῖς πέρασι θεία· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Καὶ νυν καὶ αἰ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰῶνων Ἀμήν

Ὑπέδειξεν οὐρανός τοῦ Σταυροῦ
τὸ τροπαιον τῷ εὐσεβείας κράτορι καὶ Βα
σιλεῖ θεόφρονι ἐχθρῶν ἐν ᾧ δυσμενῶν
κατεβλήθη φρύαγμα ἀπάτη ἀνετρα

πῆδε ^Γκαὶ πιστὶς ἐφηπλῶθῃ ἡ γῆς τοῖς πε
ρα σὶ θείῃ αὐτῷ Χριστῷ ἁσώμεν ^Γ
τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδοξασταί ^Γ

Ὡδὴ γ' Ὁ Εἰρμός

Παβδοςεις τυπον του μυ στη ρι ου πα
 ρα λαμ βα νε ται τω βλα στω γαρ προ
 κρι ι ι νει τον ι ε ρε α τη
 στει ρευ ου ση δε πρω ην Εκ κλη σι α
 νυν ε ξην θη η σε ξυ υ λον Σταυ ρου εις
 κρατος και στερε ε ω ω μα (Δίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ
Πνεύματι.

Ὡς ἐπαφῆκε ῥαπιζομένη ὕδωρ
ἀκρότομος, ἀπειθοῦντι λαῶ, καὶ
σκληροκαρδίῳ, τῆς θεοκλήτου ἐδήλου,
Ἐκκλησίας τὸ μυστήριον, ἧς ὁ Σταυρός, τὸ
κράτος καὶ στερέωμα.

 Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω
 Πνευματι

 Ως επαφη κεραπιζομενη
 υ
 δωρα κροτοομος απειθουν τιλαω και
 σκληρο καρδιω της θεοκλητου ε
 δηλου Εκκλησιας το μυστηριον
 ης
 ο Σταυρος το κρατος και στερεωμα

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πλευρᾶς ἀχράντου λόγχῃ τρωθείσης,
 ὕδωρ σὺν αἵματι ἐξεβλήθη, ἐγκαινίζον
 διαθήκην, καὶ ῥυπτικὸν ἁμαρτίας· τῶν
 πιστῶν γὰρ Σταυρὸς καύχημα, καὶ
 Βασιλέων κράτος καὶ στερέωμα.

και νυ νυ και α ει ει και εις τους αι
 ω νας των αι ω των Αμην
 Πλευ ρας α χραν του λογχη τρω θεισης
 υδωρ συν αιμαα τι ε ξε βληθη εγ και νι
 ζον δι α θηκην και ρυ πτικον α μαρ
 τι ας των πιστων γαρ Σταυρο ος καυχη ημα
 και Βα σι λεων κρατος και στερε ωμααα
 α

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Ἐν Παραδείσῳ με τὸ πρίν, ξύλον
ἐγύμνωσεν, οὕπερ τῇ γεύσει, ὁ ἐχθρὸς εἰσφέρει
νέκρωσιν, τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ
ἔνδυμα, ἀνθρώποις φέρον, ἐπάγη ἐπὶ τῆς γῆς,
καὶ κόσμος ὅλος ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς· ὃν
ὁρῶντες ὑψούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοί,
συμφώνως ἀνακράξωμεν· Πλήρης δόξης ὁ οἶκός
σου.

Ἐν πα ρα δει ει ει σω με το πριν ζυ
λον ε γυ μνω ω σεν ου περ τη γε ε ευ σει
ο εχ θρος ει σφε ρει νε ε κρω ω σιν
του Σταυρου δε το ζυ λον της ζω ης το ενδυ
μα αν θρω ω ω ποις φε ρον ε πα α γη ε
πι της γης και κο ο ο σμος ο λος ε πλη
η σθη πα σης χα ρας ον ο ρω ω ων τε ες

υψούμενον^ν Θεω εν πιστει λαοι
 συμφωνως^η ανακραζωμεν^Δ πληρης δο
 οξης ο οι οι κο ος σου^ν

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἐν Παραδείσῳ με τὸ πρίν, ξύλον
 ἐγύμνωσεν, οὔπερ τῇ γεύσει, ὁ ἐχθρὸς
 εἰσφέρει νέκρωσιν, τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ
 ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ ἔνδυμα, ἀνθρώποις
 φέρον, ἐπάγη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κόσμος ὅλος
 ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς· ὃν ὁρῶντες
 ὑψούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοί, συμφώνως
 ἀνακραζωμεν· Πλήρης δόξης ὁ οἶκός σου.

^νἘν πα ρα δει ει ει σω με το πριν ζυ
 λον ε γυ μνω ω σεν⁶ ου περ τη γε ε ευ σει
 ο εχ θρος ει σφε ρει νε ε κρω ω σιν⁶

του Σταυρου δε το ξυλον της ζωης το ενδυ
 μα^ν αν θρωω ωποις φερονε παα γη ε
 πι της γης^α και κο ο ο σμος ο λος ε πλη
 η σθη πασης χα ρας^α ον ο ρωω ων τε ες
 υ ψου μενον^ν Θε ω εν πι ι στει λα οι
 ρη^α συμ φω νως α να κρα ζω ω μεν^α πλη ρης δο
 ο ξης ο οι κος σου ου ου ου ου ου ου^ν

Κοντάκιον.

Αὐτόμελον. Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός. Εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ μετὰ τρίτον οὐρανὸν ἀρθεὶς ἐν Παραδείσῳ, καὶ ῥήματα τὰ ἄρρητα καὶ θεῖα, ἃ οὐκ ἐξὸν γλώσσαις λαλεῖν, τὶ τοῖς Γαλάταις γράφει, ὡς ἐρασταὶ τῶν Γραφῶν, ἀνέγνωτε καὶ ἔγνωτε. Ἐμοί, φησί, καυχᾶσθαι μὴ γένοιτο, πλὴν εἰ μὴ ἐν μόνῳ τῷ Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου, ἐν ᾧ παθὼν, ἔκτεινε τὰ πάθη. Αὐτὸν οὖν καὶ ἡμεῖς βεβαίως κρατῶμεν τοῦ Κυρίου τὸν Σταυρὸν καύχημα πάντες· ἔστι γὰρ σωτήριοι ἡμῖν τοῦτο τὸ ξύλον, ὄπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν .

Τῇ ΚΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Κοδράτου.

Στίχοι.

Λίθοις νέμειν θέλοντα μηδαμῶς σέβας,
Τὸν Κοδρᾶτον βάλλουσιν ἄφρονες λίθοις.
Εἰκάδι δὲ πρώτη Κοδρᾶτος στέφος εὖρατο
ἄθλοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἀγίου Προφήτου Ἰωνᾶ.

Στίχοι.

Ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ φεύγεις πάλαι,
Νῦν δὲ πρόσωπον, Ἰωνᾶ τούτου βλέπεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωνᾶ τοῦ Σαββαΐτου.

Στίχοι.

Ἀφεῖς Ἰωνᾶς ἀστάτου βίου τόπον,
Ἐστῶτα καὶ βέβαιον εὕρισκει τόπον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Εὐσεβίου.

Στίχοι.

Εὐσέβιον κτείνουσι δυσσεβεῖς ξίφει,
Τὸν εὐσεβῶς βιοῦντα καὶ Χριστοῦ φίλον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων καὶ αὐταδέλφων Εὐσεβίου,

Νεστάβου, καὶ Ζήνωνος.

Στίχοι.

Εὐσέβιος, Νέσταβος, ἀλλὰ καὶ Ζήνων,
Δι' εὐσεβῇ θνήσκουσι πίστιν ἐκ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἀγίων Πατέρων
ἡμῶν καὶ Ἐπισκόπων Κύπρου Μελετίου καὶ
Ἰσακίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἀγίου
Μάρτυρος Πρίσκου.

Στίχοι.

Φέρων ὕδωρ ζῶν Πρίσκος ἐν τῇ καρδίᾳ,
Ἐμπρησμὸν οὐ δέδοικε τὸν τοῦ σαρκίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἀγίων 5
Μαρτύρων, ὑπασπιστῶν ὄντων Μαξιμιανοῦ.

Στίχοι.

Ὑπὲρ Θεοῦ κλίναντος ἐν ξύλῳ κάραν,
Ἐξ Μάρτυρες κλίνουσι τὴν κάραν ξίφει

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ
ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

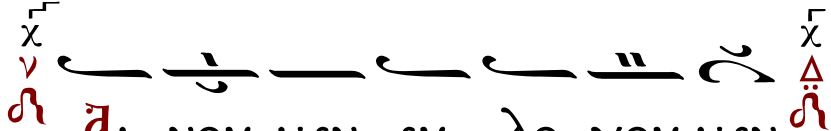
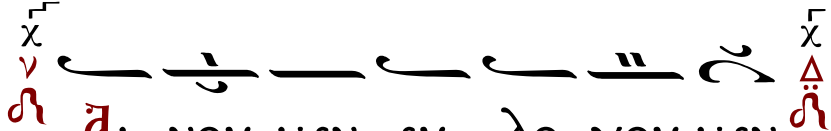
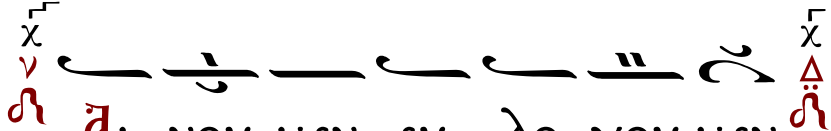
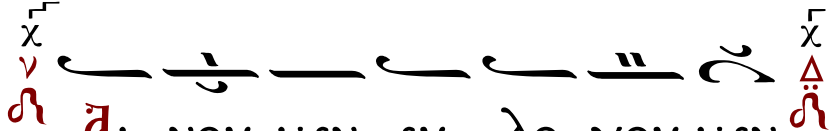
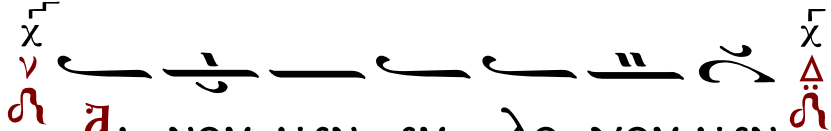
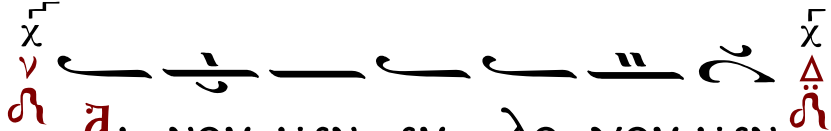
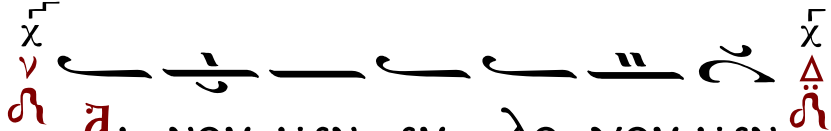
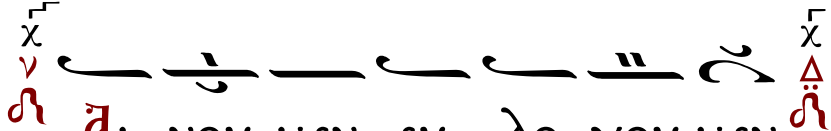
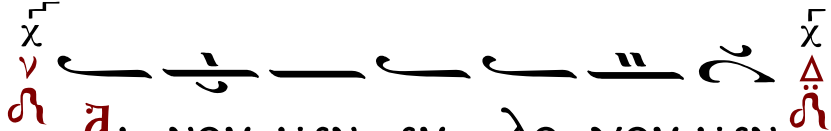
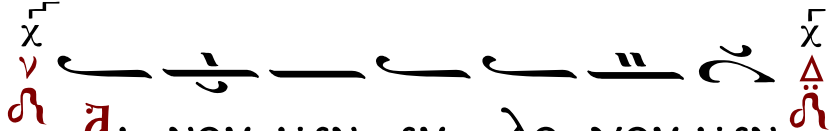
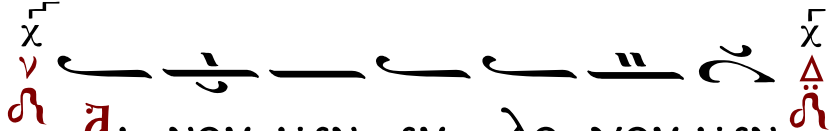
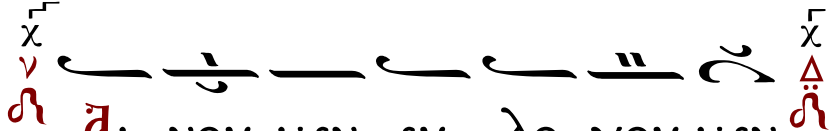
Ἦχος λ διὰ ρ Ὡς ἡ α' Γ
ταυ ρον χα ρα ζας Μω
σης επ ευ θει ας ραβδω την Ε ρυθραν δι
ε τε με τω Ισ ρα ηλ πε ζευ σαν τι την δε
ε πισ τρε πτι κως Φα ρα ω τοις αρ μασι
κρο τη σας η νω σεν επ ευ ρους δι α γρα ψας
το α ητ τη τον ο πλον δι ο Χρι στω
α σω μεν τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξα
σται

Ὡς δὲ γ' ἔρ^ϕ
 παβδος εἰς τυπον τοῦ μυστηρίου
 παραλαμβάνεται τὼ βλάστω γὰρ προ

κρι ^Γι ^Γι νει τον ^Γι ε ρε α ^ντη
 στει ρευ ου ση δε πρω ην Εκ κλη σι α
 νυν ε ζην θη η σε ^Δζυ υ λον Σταυ ρου ^νχορός
^{α'}εις κρατος και στερε ε ω ω μα ^ν
^{Ωδὴ δ'} ^ν ^ΔΕι σα κη κο α Κυ ρι ε ^Γτης οι κο
 νο μι ι ας σου το μυστη ρι ον ^κκα τε
 νο η σα τα ερ γα σου ^Δκαι ε δο ζα σα
 σου την θε ο τη τα ^Γ
^{Ωδὴ ε'} ^φ ^ν ^Δτρι σμα κα ρι ι στον ζυ υ λον ^ν
 εν ω ε τα α θη Χρι στος ^Δο Βα σι λευς ^κ
 και Κυ ρι ος ^ν ^Δδι ου πε πτω κεν ο ζυ λω

α πα τη σας τω εν σοι δε λε α σθεις
 Θε ω τω προ спа γε εν τι σαρκι τω πα
 ρε χο ον τι την ει ρη νην ταις ψυχαι αις η η
 μων
 Ὡς τ' **Ν**ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοις
 πα λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ
 πε τα σας το σω τη ρι ον πα θος προ δι
 ε τυ υ που σα φως ο ο θεν τρι η με ρος
 εκ δυς την υ περ κο σμιον Α να στα α
 σιν υ πε ζω γρα φη η σε του σα ρ κι
 προ σπα γεν τος Χρι στου ου του Θε ου και

τρι η με ρω ε γε ερ σει τον κο ο σμον φω
 τι ι σα αν τος
 Ωδη ζ' εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν
 νου δυσ σε βους λα ους ε κλο νη σε πνε
 ον α πει λης και δυσ φη μι α ας θε ο στυ
 γους ο μως τρεις Παι δας ουκ ε δει μα τω ω
 σε θυ μος θη ρι ω δης ου ου πυρ βρο μι
 ον α λλ αν τη χου ντι δρο σο βο λω πνευ
 μα α τι πυ ρι συ νον τες ε ψα α λ λ ον ο
 υ περ υ μνη η το ος των Πα τε ρων και η
 μων Θε ος ευ λο γη τος ει

Ὡς ἡ'   και προ
σκυνου ου μεν τον Κυριον
Ευ λο γει τε Παι αι αι δες της Τρι
α δος ι σα ρι θμοι δη μι ου ρ γον Πα τε ρα
Θε ον υ μνει ει τε τον συ γ κα τα βαν τα
Λο ο γον και το πυ ρ εις δρο σον με τα α
ποι η σαν τα και υ πε ρυ ψου τε το
πα α σι ζω ην πα ρε χον Πνευ μα πα
να γι ον εις τους αι ω ω να α α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν
ὕμνοις τιμῶντες, μεγαλύνωμεν.

Ωδή Θ'. Κανὼν Α'. Ἦχος λϠ Νη.

 Μυστικός εἰ Θεοτοόο κε παρὰ
 δεισὸς αἰγέωρ γητῶς βλαστήσασα Χρι
 στον ὑψού το του Σταυρου ζωή φοο
 ρον ἐν γῇ πεφυτούρ γηταῖ δένδρον
 δι' οὐν ὑψού με ἐνου προσκυνού
 ουντες αὐτόν σε μεγαλύνομεν (Δίς)

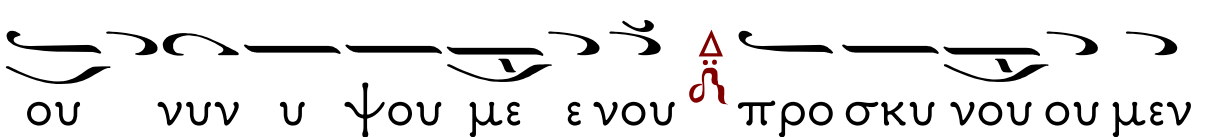
Ἀγαλλέσθω τὰ δρυμοῦ ξύλα σύμπαντα,
 ἁγιασθείσης τῆς φύσεως αὐτῶν, ὅφ' οὗ περ ἐξ
 ἀρχῆς, ἐφυτεύθη Χριστοῦ, τανυθέντος ἐν ξύλῳ·
 δι' οὗ νῦν ὑψούμενου, προσκυνοῦμεν αὐτὸν καὶ
 μεγαλύνομεν.

 Ἀγαλλέσθω τὰ δρυμοῦ ξύλα

συμ παν τα α γι α σθεισης της φυ σεως
 αυ των υφ ου περ εξ αρ χης ε φυ τε ευ
 θη Χρι στου τα νυ θε εν τος εν ζυ λω
 δι ου νυν υ ψου με ε νου προσκυ νου
 ου μεν αυ τον και με γα λυ νο ο μεν

Ἱερὸν ἠγέρθη κέρασ θεόφροσι, τῆς κεφαλῆς
 τῶν ἀπάντων ὁ Σταυρός, ἐν ᾧ ἁμαρτωλῶν
 νοουμένων, συνθλῶνται τὰ κέρατα πάντα, δι' οὗ
 νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦμεν αὐτὸν καὶ
 μεγαλύνομεν.

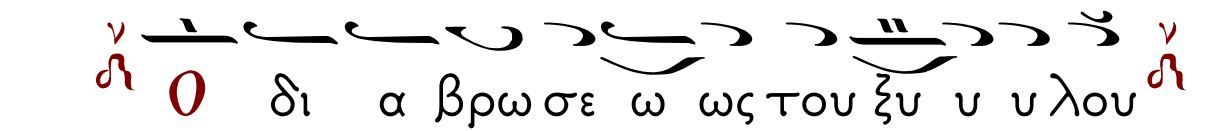
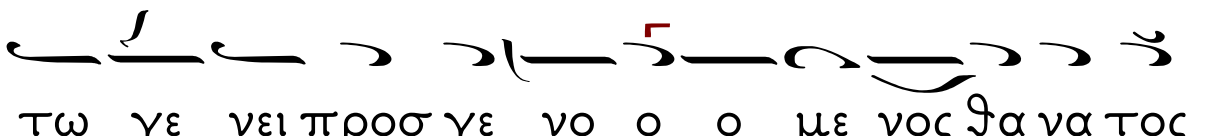
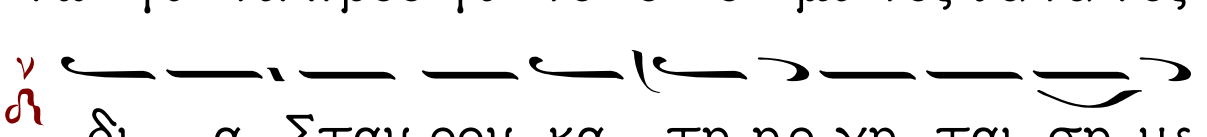
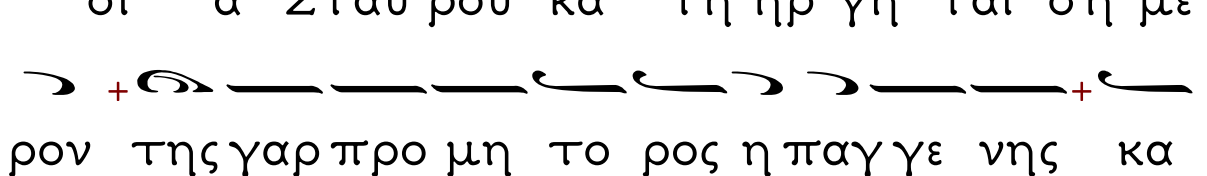
Ἱ ε ρ ο ν η γερ θη κε ε ε ρ ας θε
 ο φρο σι της κε φα λης των α παν των ο
 Σταυ ρος εν ω α μαρ τω λων νο ου με ε νων

 συν θλωνται τα κε ε ρα τα παν τα δι

 ου νυν υ ψου με ενου προσκυ νου ου μεν

 αυ τον και με γα λυ νο ο μεν

Εἰρμὸς ἄλλος.

«**Ο** διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει
 προσγενόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ
 κατήργηται σήμερον· τῆς γὰρ προμήτορος ἡ
 παγγενῆς κατάρα διαλέλυται, τῷ βλαστῷ τῆς
 Ἀγνῆς Θεομήτορος, ἣν πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
 οὐρανῶν μεγαλύνουσιν».

Ο δι α βρω σε ω ως του ξυ υ υ λου

 τω γε νει προσ γε νο ο ο με νος θανατος

 δι α Σταυ ρου κα τη ηρ γη ται ση με

 ρον της γαρ προ μη το ρος η παγγε νης κα

τα ρα δι ι α λε λυ ται τω βλα στω της
 Α γνη ης Θε ο μη το ρος ην πα σαι αι
 δυ να αμεις των ου ρα νω ων με γα λυ νου
 ου σιν

Μὴ τὴν πικρίαν τὴν τοῦ ξύλου, ἐάσας
 ἀναιρέσιμον Κύριε, διὰ Σταυροῦ τελείως
 ἐξήλειψας· ὅθεν καὶ ξύλον ἔλυσε ποτέ, πικρίαν
 ὑδάτων Μερρᾶς, προτυποῦν τοῦ Σταυροῦ τὴν
 ἐνέργειαν· ἣν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν
 μεγαλύνουσιν.

Μη την πι κρι αν τη ην του ξυ υ υ λου
 ε α σας α ναι ρε ε ε σι μον Κυ ρι ε
 δι α Σταυρου τε λει ει ως ε ξη λει ψας
 ο θεν και ξυ λον ε λυ σε πο τε πι κρι

αν υ δα των Μερ ρας ^ν προ τυ πουν του
 Σταυ ρου ου την ε νερ γει αν ην πα σαι αι
 Δυ να αμεις των ου ρα νω ων με γα λυ νου
 ου σιν ^ν

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἀδιαλείπτως βαπτομένους, τῷ ζόφῳ τοῦ
 προπάτορος Κύριε, διὰ Σταυροῦ ἀνύψωσας
 σήμερον· ὥς γὰρ τῇ πλάνῃ ἄγαν ἀκρατῶς, ἡ
 φύσις προκατηνέχθη, παγκλήρως ἡμᾶς πάλιν
 ἀνώρθωσε, τὸ φῶς τὸ τοῦ Σταυροῦ σου· ὃν οἱ
 πιστοὶ μεγαλύνομεν.

^ν Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^ν και α γι
 ω Πνευ μα τι ^ν

^ν Ἀ δι α λει πτω ς βα α πτο με ε ε νους
^ν τω ζο φω του προ πα α α το ρος Κυ ρι ε

δι α Σταυρου α νυ υ ψω σας ση με
 ρον ως γαρ τη πλα νη α γαν α κρα τως η
 φυ σις προ κα τη νε χθη παγ κλη ρως η
 μας πα α λιν α νωρ θω σε το φως το του
 Σταυρου σου ον οι πι στοι οι με γα λυ νο ο μεν

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἴνα τὸν τύπον ὑποδείξης, τῷ κόσμῳ
 προσκυνούμενον Κύριε, τὸν τοῦ Σταυροῦ ἐν
 πᾶσιν ὡς ἔνδοξον, ἐν οὐρανῷ ἐμόρφωσας, φωτὶ
 ἀπλέτῳ ἡγλαϊσμένον, Βασιλεῖ πανοπλίαν
 ἀήττητον· ἣν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν
 μεγαλύνουσιν.

Καὶ νυν καὶ α εἰ καὶ εἰς τοὺς αἰ ω νας
 των αι ω νων α μην

να τον τυπον υ υπο δει ει ει ζης
 τω κο σμω προσκυνου ου ου με νον Κυρι ε
 τον του Σταυρου εν πα α σιν ως εν δο ζον
 εν ου ρα νω ε μορφω σας φω τι α πλε
 τω ηγ λα ι σμενον Βα σι λει πα νο
 πλι ι αν α ητ τη τον ην πα σαι αι
 Δυ να αμεις των ου ρα νω ων μεγα λυ νου
 ου σιν

Οἱ Εἰρμοί.

Θ' Ὡδὴ Καταβασιῶν.

Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε Παράδεισος,
 ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, ὕφ' οὗ τὸ
 τοῦ Σταυροῦ ζωηφόρον ἐν γῇ, πεφυτούργηται
 δένδρον. Διὸ νῦν ὕψουμένου προσκυνοῦντες
 αὐτόν, σὲ μεγαλύνομεν.

Μυστικός Θεός ο οποίος
 δεισός αγγελωγητως βλαστήσασα Χρί
 στον υφ' ου το του Σταυρου ζωηφο
 ρον εν γη πεφυτουρ γηται δενδρον
 δι' ου νυν υψου μεενου προσκυνου
 ουντες αυτον σε μεγαλυνοομεν

Ἑτέρα Καταβασία.

Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει
 προσγενόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ
 κατήργηται σήμερον· τῆς γὰρ προμήτορος ἡ
 παγγενῆς κατάρρα διαλέλυται, τῷ βλαστῷ τῆς
 Ἀγνῆς Θεομήτορος, ἣν πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
 οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

Ο διὰ βρωσεως του ξυυλου

τω γε νει προσγε νο ο ο με νος θανατος
 δι α Σταυρου κα τη ηρ γη ται ση με
 ρον της γαρ προ μη το ρος η παγγε νης κα
 τα ρα δι ι α λε λυ ται τω βλα στω της
 Α γνη ης Θε ο μη το ρος ην πα σαι αι
 δυ να α μεις των ου ρα νω ων με γα
 λυ υ νου ου σι ι ι ιν

Ἐξαποστειλάριον.
 Ἦχος β΄.
 Τῶν μαθητῶν ὁρῶντων σε.

Ἦχος Δι

Σταυ ρος ο φυ λαζ πα σης της οι οι
 κου με ε νης Σταυ ρος η ω ραι ο της
 της Ε εκκλησι ι ας Σταυ ρος Βα σι λε
 ων το κρα ται αι ωμα Σταυ ρος Πι στω ων το
 στη η ριγ μα Σταυ ρος Αγ γε λω ων η
 δο ο ο ζα και των δαι αι μο νω ων το
 τρα αυ μαα

Ἐξαποστειλάρια τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος β'. Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης·
 Σταυρός, ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας, Σταυρός,
 Βασιλέων τὸ κραταίωμα· Σταυρός, Πιστῶν τὸ
 στήριγμα· Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν
 δαιμόνων τὸ τραῦμα. **Δίς**

Ἔπερον, ὃ λέγεται ἀπαξ.

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκούσθητε.

Κταυρὸς ὑψοῦται σήμερον, καὶ κόσμος
 ἀγιάζεται· ὁ γὰρ Πατρὶ συνεδρεύων, καὶ
 Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ, ἐν τούτῳ χειρὰς ἀπλώσας,
 τὸν κόσμον ὅλον εἵλκυσας, πρὸς σὴν Χριστὲ
 ἐπίγνωσιν· τοὺς οὖν εἰς σὲ πεποιθότας, **ὁ ὅς**
χορὸς θείας ἀξίωσον δόξης.

τῆς
 Δ
 Β
 Α
 Ν
 τῆς
 Δ
 Β
 Α
 Ν

ταυ ρος υ ψου ου ται ση η με ρον
 και κο σμος α α γι α α ζε ται ο γαρ
 Πα α τρι συ υ νε δρε ε ε ευ ων και Πνευ μα
 τι τω ω Α γι ι ω εν του τω χει ρας

α π λ ω ω σ α ς τ ο ν κ ο σ μ ο ν ο ο λ ο ν ε ι
 ε ι λ κ υ σ α ς π ρ ο ς σ η ν Χ ρ ι ι σ τ ε ε ε π ι ι γ ν ω
 σ ι ν τ ο υ ς ο υ ν ε ι ς σ ε π ε ε π ο ι θ ο ο τ α ς
 ὁ β' χορός θ ρ ι α ς α ξ ι ω ω σ ο ν δ ο ο ξ η η ς

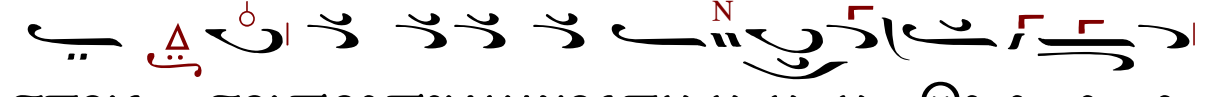
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

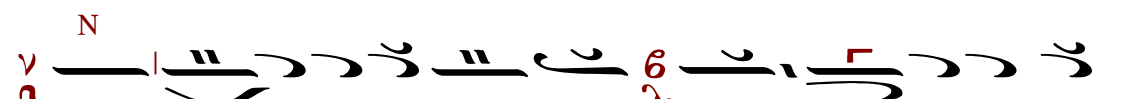
Ἦχος λ̣̣̣ Νη

 Πα σα πνο η αι νε ε σα α τω τον Κυ

 υ υ ρι ι ι ι ον αι νει ει τε τον

 Κυ ρι ον εκ τω ω ω ω ω ν ου ρα νων

 αι αι νει ει ει τε αυ τον εν τοι οι οις υ ψι ι

 στοις σοι πρε πει υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε

 ω

 Ἄ ι νει ει ει τε αυ τον πα α α αν τες

 οι Αγ γε λοι οι οι οι α α α αυ του αι

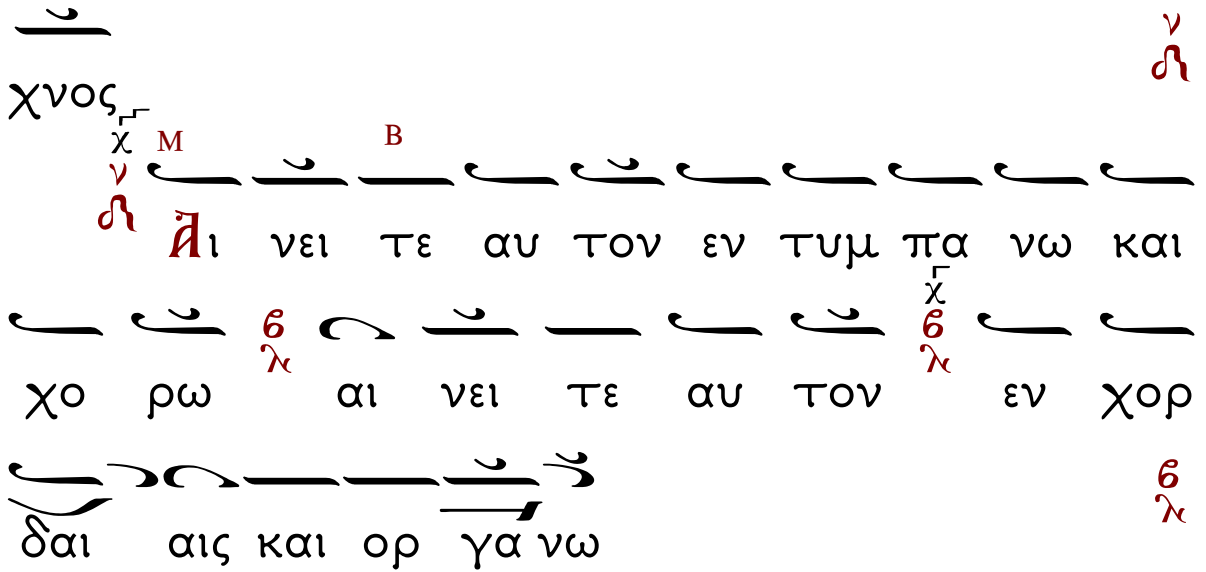
 νει ει ει ει ει τε αυ τον πα α σαι αι

 δυ να α α μεις αυ του σοι πρε ε πει υ υ

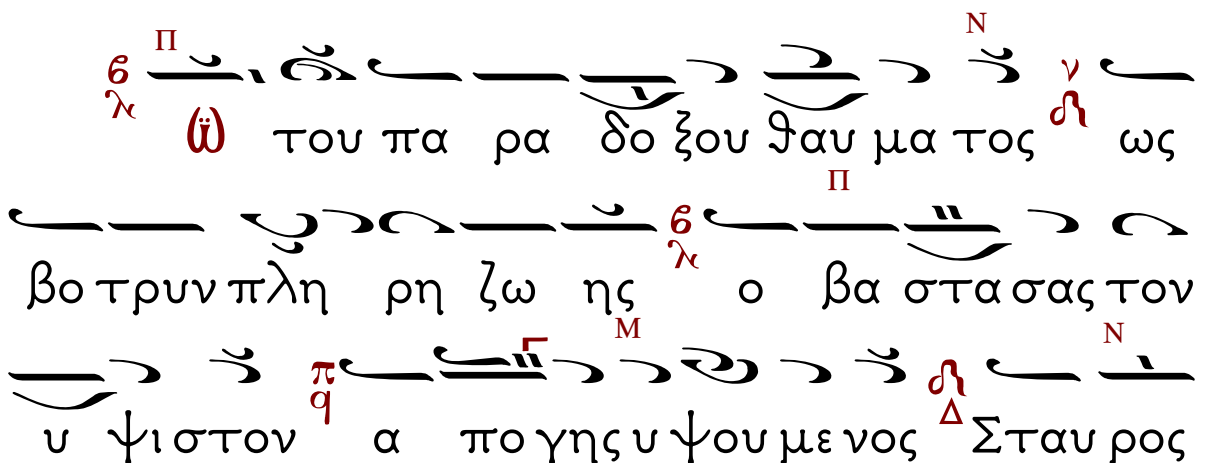
ζω η φο ρον φυ τον ο Σταυ ρος ο πα
 να γιος εις υ ψος αι ρο με νος εμ φα νι
 ζε ται ση με ρον δο ζο λο γου ου σι παν
 τα τα πε ρα τα εκ δει μα του ουν ται δαι μο
 νες α παν τες ω ω οι ον δω ρη μα τοις
 βρο τοις κε χα ρι σται δι ου Χρι στε σω σον
 τας ψυ χας η μων ως μο νος ε ευ σπλα αγ
 χνος
 αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γ
 γος αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω
 και κι θα ρα

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! τὸ ζωηφόρον
φυτόν, ὁ Σταυρὸς ὁ πανάγιος, εἰς ὕψος
αἰρόμενος, ἐμφανίζεται σήμερον· δοξολογοῦσι
πάντα τὰ πέρατα· ἐκδειματοῦνται δαίμονες
ἅπαντες, ὡ οἶον δώρημα, τοῖς βροτοῖς
κεχάρισται! δι' οὗ Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς
ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Ὡ τοῦ πα ρα δο ξου θαυ μα τος το
ζω η φο ρον φυ τον ο Σταυ ρος ο πα
να γιος εἰς υ ψος αι ρο με νος ἐμ φα νι
ζε ται ση με ρον δο ξο λο γου ου σι παν
τα τα πε ρα τα εκ δει μα του ουν ται δαι μο
νες α παν τες ὡ ὡ οι ον δω ρη μα τοις
βρο τοις κε χα ρι σται δι ου Χρι στε σω σον
τας ψυ χας η μων ὡς μο νος ε ευ σπλα αγ

ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὡς βότρυν πλήρη ζωῆς, ὁ βαστάσας τὸν ὑψιστον, ἀπὸ γῆς ὑψούμενος, Σταυρὸς ὁράται σήμερον· δι' οὗ πρὸς Θεὸν πάντες εἰλκύνσθημεν, καὶ κατεπόθη εἰς τέλος θάνατος, Ὡ ξύλον ἄχραντον! ὑφ' οὗ ἀπολαύομεν τῆς ἐν Ἑδέμ, ἀθανάτου βρώσεως, Χριστὸν δοξάζοντες.

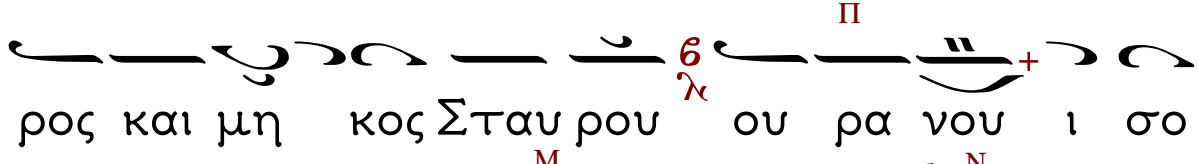

ο ραταιση με ρον δι ου προς Θε ον παν τες
 ειλ κυσθημεν και κα τε πο οθηεις τε λος θα
 νατος ω ω ζυ λον αχραντον υφ ου
 α πολαυ ομεν της εν Ε δεμ α θα να
 του βρωσεως Χριστον δο ζα αζοοντες
 αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
 η χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
 α λα λαγ μου πα σα πνο η αι νε
 σα α τω τον Κυ ριον

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος! εὖρος καὶ
 μῆκος Σταυροῦ, οὐρανοῦ ἰσοστάσιον, ὅτι θεία
 χάριτι, ἁγιάζει τὰ σύμπαντα, ἐν τούτῳ ἔθνη
 βάρβαρα ἡττηνται· ἐν τούτῳ σκῆπτρα ἀνάκτων

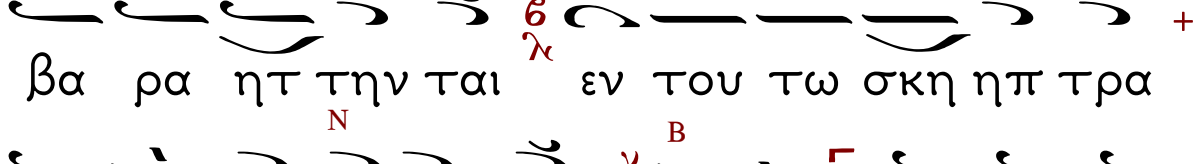
ἡδρασται. ὦ θείας κλίμακος! δι' ἧς
ἀνατρέχομεν εἰς οὐρανούς, ὑψοῦντες ἐν ἄσμασι,
Χριστὸν τὸν Κύριον.

 του πα ρα δο ξου θ αυ μα τος

 ρος και μη κος Σταυρου ου ρα νου ι σο

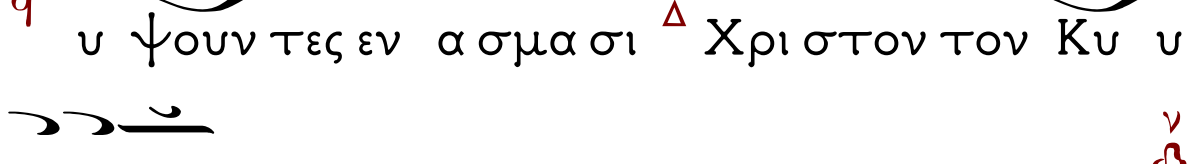

 στασιον ο τι θεια χα ρι τι α γι α ζει

 τα συμ παν τα εν του τω ε ε θνη βαρ

 βα ρα ητ την ται εν του τω σκη ηπ τρα

 α να κτων η δρα σται ω ω θει ας κλι

 μακος δι ης α να τρε χο μεν εις ου ρα νους

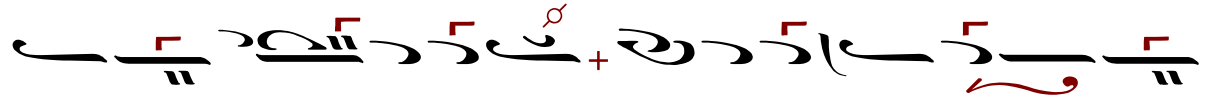

 υ ψουν τες εν α σμα σι Χρι στον τον Κυ υ

 ρι ι ον

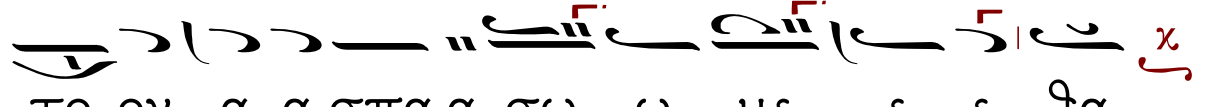

 Ο ΟΝ ΤΑΙ ΑΙ Α Α ΑΥ ΤΟ Ο ΟΝ ΕΚ ΠΟ Ο Ο

 ΘΟΥ και λαμβά α α νου σι ιν ι α

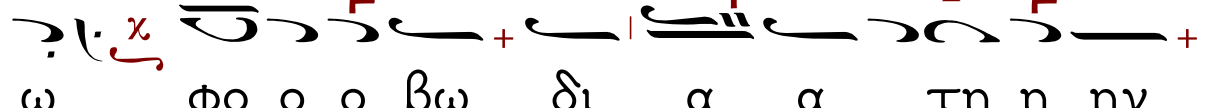

 α α μα α α α τα ψυ χης τε και

 σω ω μα α α τος και αι αι πα α α α

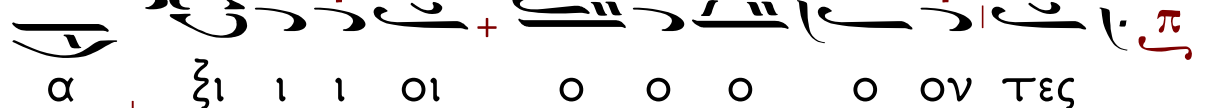

 σης μα α λα κι ι ι ι ι ας αυ

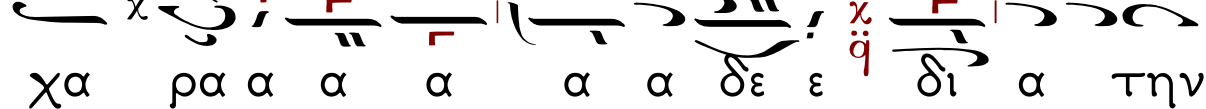

 το ον α α σπα α σω ω με ε ε θα

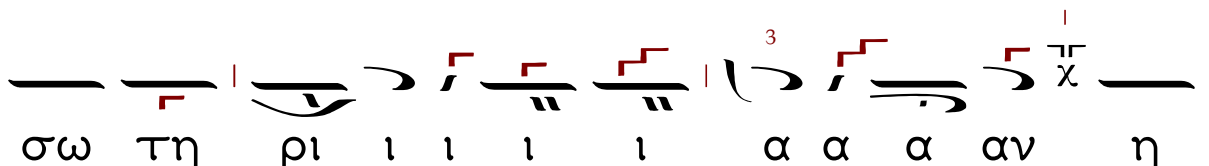

 τη χα ρα και αι αι τω ω ω φο ο ο βω

 ω φο ο ο βω δι α α τη η ην

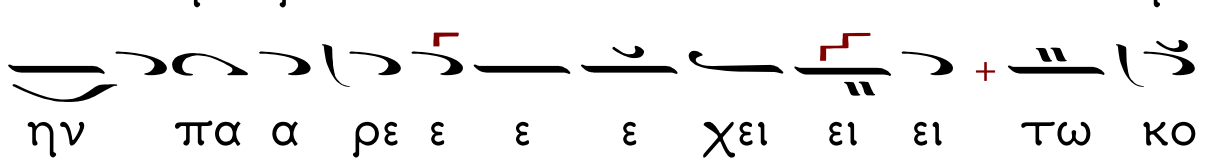

 α α α μαρ τι ι ι ι αν ως α να α α

 α ζι ι ι οι ο ο ο ο ον τες

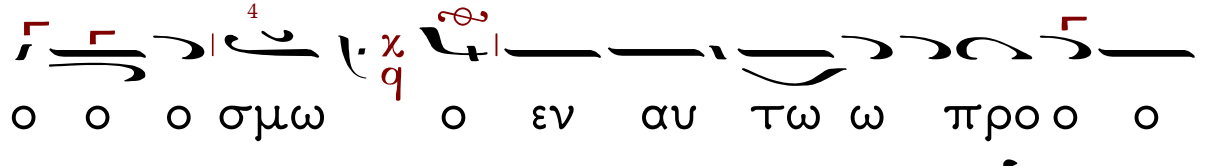

 χα ρα α α α α α δε ε δι α την

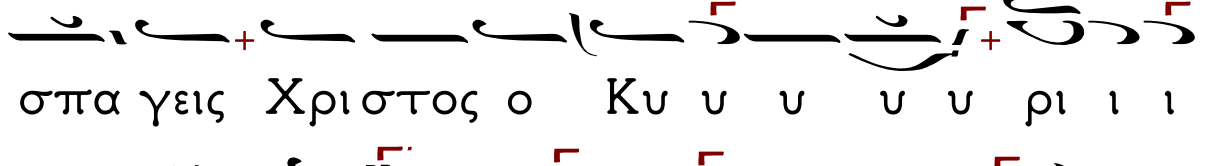
 σω τη ρι ι ι ι ι α α α αν η

 ην πα α ρε ε ε ε χει ει ει τω κο

 ο ο ο σμω ο εν αυ τω ω προ ο ο

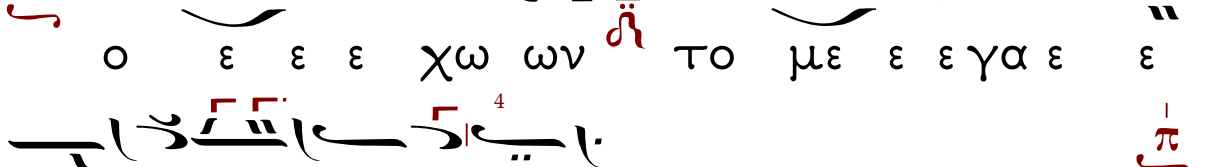
 σπα γεις Χριστος ο Κυ υ υ υ υ ρι ι ι

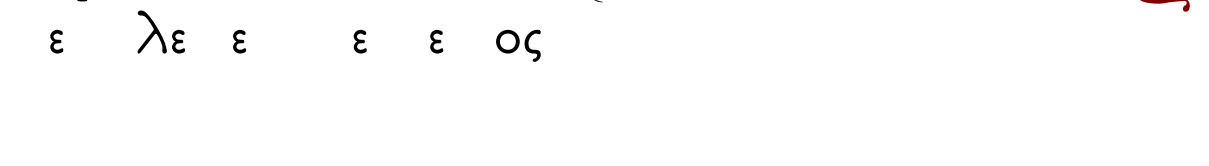
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο ος

 ο ε ε ε χω ων το με ε ε γα ε ε

 ε λε ε ε ε ος

Δοξολογία Μεγάλη

${}^3\text{H}$ χος πλ. β'

Ἐπιλογές παρὰ διαφόρων Διδασκάλων

ὑπὸ Βασιλείου Κιαμηλίδη

$$\text{H}\chi_{05} \xrightarrow[\pi]{\lambda} \text{Pa}$$

Δοξα σοι τωδειξαν τι το φως δοξα εν
 υψιστοις Θεω και επι γης ειρηνη
 νη ενανθρωποις ευδοκια
 Υμνου ουμεν σε ευλογουμεν σε
 προσκυνουμεν σε δοξολογουμεν σε ευχα
 ριστου ουμεν σοι δια την μεγαλην
 σου δοξαν

Κυριε Βασιλευ
 επουρανε
 Θεε Πατερ παντοκρατορ
 Κυριε Υιε

μο νο γε νες ^Δ Ι η σου Χρι στε ε και Α
γι ον Πνευ μα ^π

^π ^Π ^Δ ^π ^Δ ^π
Κυ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του

Θε ου ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι ρων την

α μαρ τι ι αν του κο σμου ε λε η σον

η μας ο αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο

σμου ^π

^π ^Δ ^π ^Δ ^π ^Δ ^π
Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα

θη με νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε

λε η σον η μας ^π

^π ^Δ ^π ^Δ ^π ^Δ ^π
Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο

νοϲ Κυ ρι οϲ Ι η ϲουϲ Χρι ϲτοϲ ειϲ δο

ξαν Θε ου Πατροϲ αμην

 ^Π Καθ ε καϲτηνη με ϲαν ευ λο γη ϲω

 ϲε και αι νε ϲω το ο νομα ϲου ειϲ τον αι

ω να και ειϲ τον αι ω να του αι ω

νοϲ

 ^Δ Κα τα ζι ι ω ϲον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα τα αυ τη α να μα ϲ τη τουϲ φυ λα χθη

ναι η ϲαϲ

 ^Π Ευ λο γη τοϲ ει Κυ ρι ε ο Θε οϲ

των Πα τε ϲ ϲων η μων και αι νε τον και

δε δοξα σμενον το ο νο μα σου εις τους αι
 ω νας α μην
 Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ
 η μας κα θα περ η λ πι ι σα α μεν ε πι σε
 Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα
 ζο ον με τα δι και ω μα τας σου (τρίς)
 Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η
 θη ς η μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα
 Κυ ρι ε ε λε η σον με ι α σαι την
 ψυ χην μου ο τι η μαρ τον σοι
 Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα

ζο ον με του ποι ει ν το θεληη μα α σου
 ο τι συ ει ο Θεος μου

Ο τι πα ραι σοι πη γη ζω ης εν τω

φω τισου ο ψο με θα φως

Πα ραι νον το ε λε ος σου ου τοις γι

νω σκου σι σε ε Ἰ γι ος ο Θε ο ος Ἀ γι

ος ι σχυ ρος Ἀ γι ος Ἀ θα να τος ε λε

η σον η μας τρίς

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Ἀ γι ω

Πνευ μα τι

Και νυ υ υν και α ει και εις τους

αι ω νας τω ν αι ω νων α μην
 αι γι ος α θα να τος ε λε η σον η
 μας

Ἀσμαπικόν.

αι γι ος ο ο ο Θε ο ο ο
 ος
 αι γι ος Ι ι ι σχυ ρο ο ο
 ος
 αι γι ο ος Α θα α α α να
 α α α α τος Ε ε λε ε ε η η η σο

ον η η η μα α α ας

π

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

ᾠχος 4 Πα

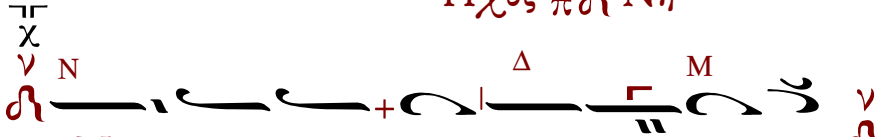
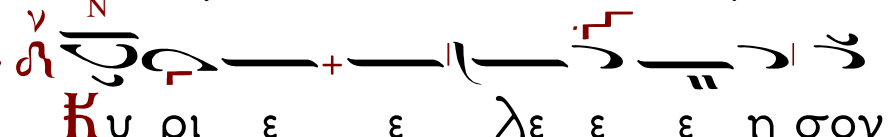
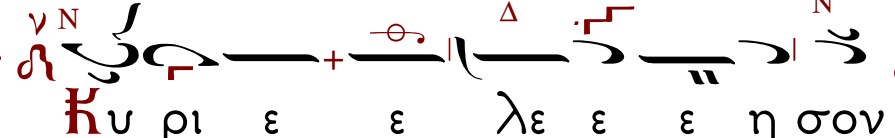
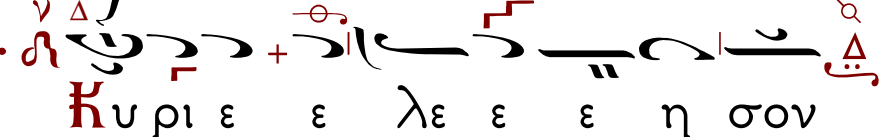
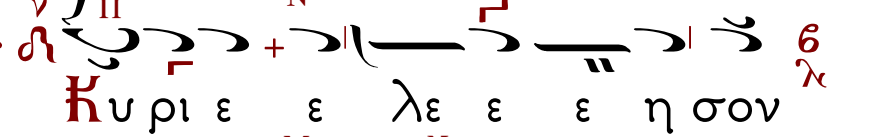
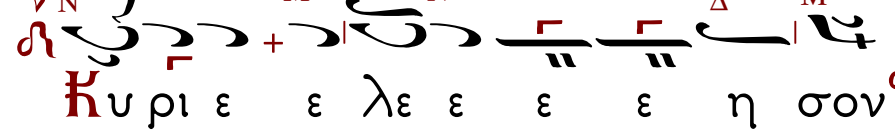
ὦ σον Κυ ρι ε τον λα ον σου και
 ευ λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σου
 νι κας τοις βα σι λε ευ σι κα τα βαρ βα α
 ρων δω ρου με νος και το σον φυ λα ατ
 των δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι τε ευ
 μα α α α

«ὦσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον
 τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεύσι
 κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν
 φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.»

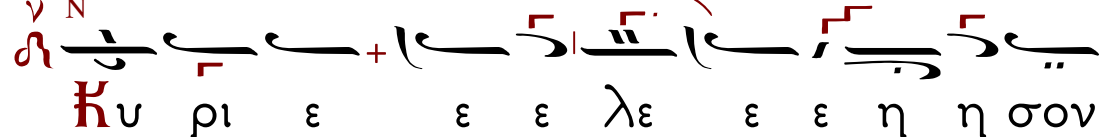
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

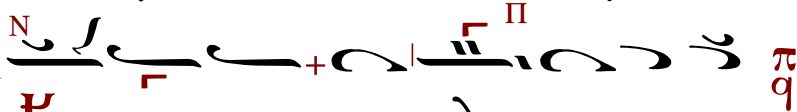
Ἦχος λ' ἁ Νη

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

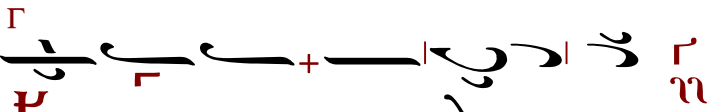
ΕΤΕΡΑ.

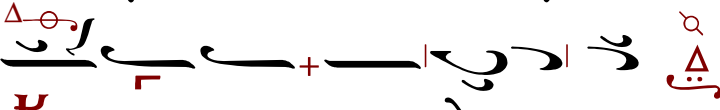
1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. ^ν ^Δ ^Μ
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν ^ν

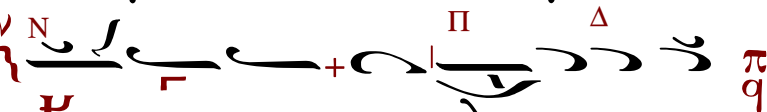
5. ^ν ^N ^Π
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π

6. ^ν ^N ^ν
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν

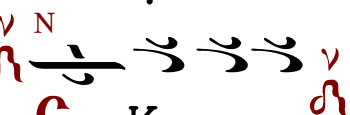
7. ^ν ^Γ ^ν
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν

8. ^ν ^{Δ-Θ} ^ν
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν

9. ^ν ^Δ ^ν
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν

10. ^ν ^N ^Π ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π

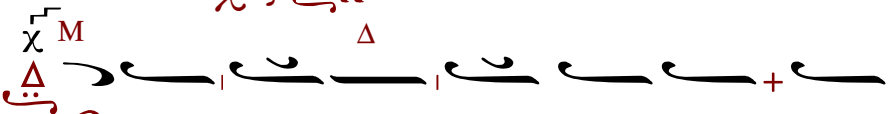
11. ^ν ^N ^Δ ^N
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν

12. ^ν ^N ^ν
 Οι Κυ ρι ε ^ν

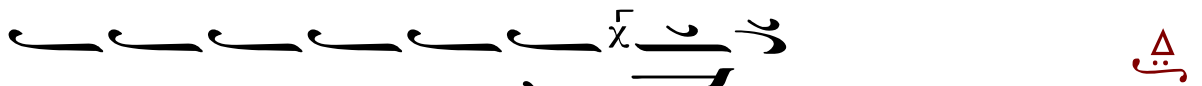
Ἀντίφωνα τοῦ Σταυροῦ.

Ἀντίφωνον Α'.

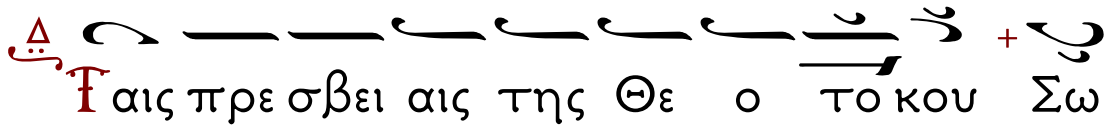
Ἦχος Δι

Στίχος α'

Ο Θεός μου προσχέσμοι

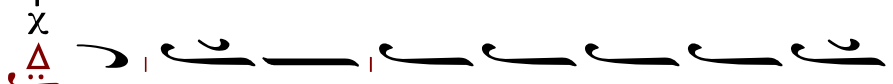
να τί ἐγκάτε λειπέσμε

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σω

τερ σωσον ἡμᾶς

Στίχος β'

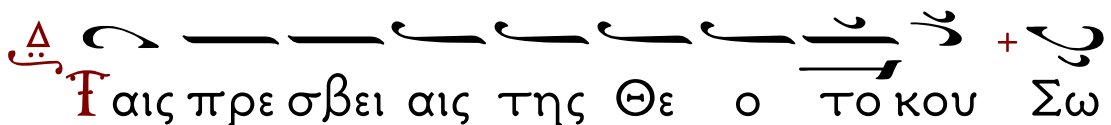
Μακρὰν ἀποτῆς σωτηρι

ας μου οἱ λογοι τῶν παραπετωμάτων

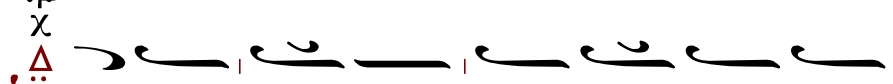
μου

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σω

τερ σωσον ἡμᾶς

Στίχος γ'

Ο Θεός μου κεκραξομαι

η με ρας και ουκ ει σα ^χκου ση ⲁ

ⲁ Ⲑαις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω +

τερ σω σον η μας Ⲃ

Σπῖχος δ' ^χ Ⲑυ δε εν Α γι ω κα τοι

ⲁ Ⲑαις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω ⲁ

ⲁ Ⲑαις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω +

τερ σω σον η μας Ⲃ

Δόξα... Καὶ νῦν...

ⲁ Ⲑαις πρε σβει αις της Θε ο το ο κου ⲉ

Σω τερ σω σον η μα ^χα ^ας ⲁ

Ἀντίφωνον Β'.

[illegible]

Σπίλος α' $\overset{\chi}{\Delta}$ να τι ο Θεός μου α

πω σω εις τελος

 ὦ σον η μα ας Υι ε Θε ου ο σα ρ

κ ι ι ι σ τ α υ ρ ω θ ρ εις ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι α λ

ληλου ι α

Στίχος β'

σου ης ε κτη σω απ αρχης

 ὦ σον η μα ας Υι ε Θε ου ο σα ρ

κ ι ι ι σταυρω θεις ψαλλοντας σοι αλ

λη λου ι α
 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι
 και νυν και α ει και εις τους αι αι
 ω νας των αι αι ω νων α μην
 Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
 του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων
 και κα τα δε ξα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
 ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτως

ε ε ναν θρωπη σας σταυρω θεις τε Χρι
 στε ο Θεος θανα ατωω θανα τον πα
 τη σας ει εις ων της Α γι ας Τρι αδος
 συνδο ξα λο ο με νος τω Πατρι και τω
 Α γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἦχος $\frac{4}{\flat}$ Πα

$\overset{\chi}{\pi} \overset{\Pi}{\eta}$ **Ο** Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν $\overset{\chi}{\Delta}$ $\overset{\Delta}{\eta}$ ορ
 γι ζε σθω σαν λα οι $\overset{\Delta}{\eta}$
 $\overset{\Pi}{\pi} \overset{\eta}{\eta}$ **Ε**ω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου $\overset{\Delta}{\eta}$ και
 + ευ λο γη σον $\overset{\Delta}{\eta}$ την κλη ρο νο μι αν σου $\overset{\pi}{\eta}$
 νι κας τοις βα σι λε ευ σι $\overset{\Delta}{\eta}$ κα τα βαρ βα α
 ρων δω ρου με νος $\overset{\pi}{\eta}$ και το σον φυ λα ατ
 των $\overset{\Delta}{\eta}$ δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι τε ευ
 μα $\overset{\pi}{\eta}$

Σπῆχος. $\overset{\chi}{\pi} \overset{\Pi}{\eta}$ **Κ**υ ρι ος εν Σι ων με γας και
 υ ψη λο ος ε στιν $\overset{\chi}{\Delta}$ $\overset{\Delta}{\eta}$ ε πι παν τας τους λα

ους Δ
Δ
Π
πq Cω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου Δ και
 + Δ πq
 ευ λο γη σον Δ την κλη ρο νο μι αν σου
Δ πq
 νι κας τοις βα σι λε ευ σι Δ κα τα βαρ βα α
πq
 ρων δω ρου με νος και το σον φυ λα ατ
Δ πq
 των Δ δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι τε ευ
πq
 μα πq
 Σπύχος. χπq Π
Cζο μο λο γη σα σθω σαν
 + χπq Δ
 τω ο νο μα τι σου τω με γα λω Δ ο
Δ πq
 τι φο βε ρον και α γιον ε στι Δ
Π
πq Cω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου Δ και

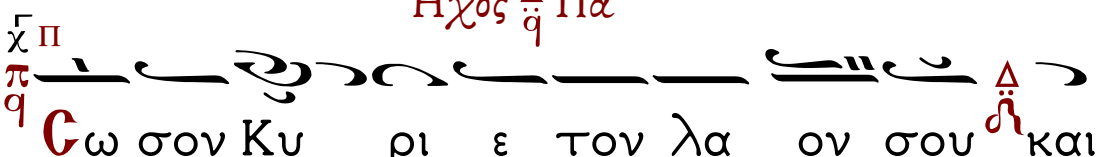
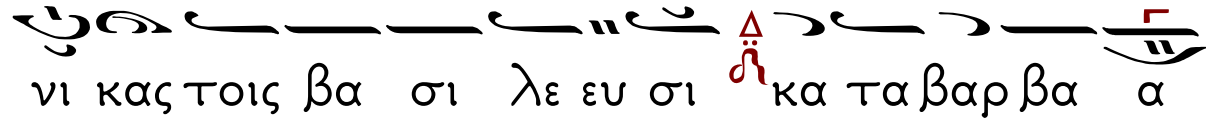
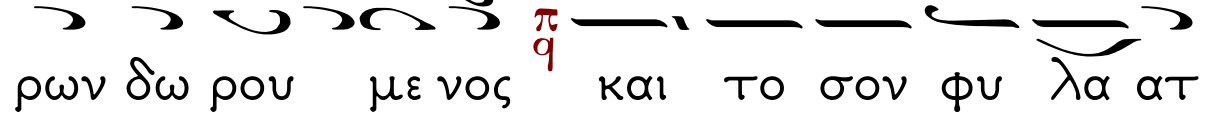
Εἰσοδικόν

Ἦχος Δι

 ^Δ
^Υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ε ο
^B ⁺
ον η μων και προ σκυ νει τε τω υ πο
^Δ
πο δι ω των πο ο δω ων αυ του ο τι ι
^B
Α α γι ο ος ε στι Σω ω σον η μα ας Υι
^B
ε Θε ου ο σα ρ κι ι ι ι σταυ ρω θεις
^Δ
ψα λλον τας σοι α λ λη λου ι α ^Δ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ.

ᾠχος 4 Πα

 ὦσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ
 +
 εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου

 νίκῃς τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων

 δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων

 διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

 μα

«ὦσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον
 τὴν κληρονομίαν σου, νίκῃς τοῖς Βασιλεῦσι
 κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν
 φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.»

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δι

^{τχ^τ M} ^Δ
^Δ ⁰ υ ψω θει εις ε εν τω Σταυ ρω εκου σι
^Δ ^Δ ως τη ε πω νυ υ μω ω σου και νη πο λι τει
^Δ α τους οι κτιρ μους σου δω ρη σε Χρι στε ο
^Δ Θε ος ευ φρα νον εν τη δυ να μει σου
^Δ τους πι στους Βα σι λεις η μων νι κας χο ρη
^Δ ⁶ γων αυ τοις κα τα των πο λε μι ων την συμ
^Δ μα χι αν ε χοι εν την σην ο πλον ει
^Δ ^{ζ'} ⁺ ⁵ ρη η νης α ητ τη τον τρο ο παι ο
⁷ ^Δ
^Δ ο ον

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ.
ΜΕΛΟΣ ΣΥΝΤΟΜΟΝ.

Ἦχος Δι

Ἀ μ η η η ν Ἀ α γ ι ι ο ς ο Θε ε
ος Α α γ ι ι ο ς Ι σ χ υ ρ ο ς Α γ ι
ος α θ α ν α τ ο ς ε λε η σ ο ν η
(Δίς)
η η μ α α ς

Τὸ τρίτον. Ἀ γ ι ο ς ο Θε ο ς Α
γ ι ο ς Ι σ χ υ ρ ο ς Α γ ι ο ς α α θ α ν α
τ ο ς ε λε η σ ο ν η η μ α α ς

Ἄ ο ζ α Πα τ ρ ι και Υ ι ω και Α
γ ι ω Π ν ε υ μ α τ ι

^Δ
^Γ
Και νυν και α ει και εις τους αι
^Δ
^Γ ω ναςτων αι αι ω νων α μην
^Δ
^Γ **Α** γι ος α α θα νατος ^Δ
^Γ ε λε η
^Μ
^Γ σονη η μας
^Δ
^{Δύναμις} ^Δ
^Δ **Δ**υ ναμις ^Δ
^Μ **Α** γι ος ο Θε
^Γ
^Μ ος Α γι ος Ι σχυρος Α γι ος
^Δ
^Γ α α θα νατος ^Δ
^Γ ε λε η σονη η μας

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΙΖ' ΕΒΔΟΜΑΪΔΟΣ.**

Προκείμενον. Ὡχος βαρύς

Ύψουτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. **1:22-23, 2:1-3**

Αδελφοί, πάντα ὑπέταξεν ὁ Θεὸς ὑπὸ τοὺς πόδας τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸν ἔδωκεν κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἣτις ἐστὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσιν πληρουμένου. Καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν καὶ ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν, ἐν αἷς ποτε περιεπατήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος, τοῦ πνεύματος τοῦ νῦν ἐνεργοῦντος ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας· ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημέν, ποτε, ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποιοῦντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν, καὶ ἦμεν τέκνα φύσει ὀργῆς ὡς καὶ οἱ λοιποί·

Αλληλούϊα. (γ') Ὡχος α'.

Μνήσθητι τῆς Συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς
τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Ἦ Θ' Ὡδῆ.

Ἦχος λ' ᾠδὴ Νῆ

Ὁ διὰ βρωσεωωωως του ξυ
υυλου ου τω γε ενειπροσ γε νο ο ο ο
μεε νος θανα το ος δι ι α Σταυρου κα τη
η η η η ρ γη ται αι ση η με ε ρο ον
της γαρ προ μη το ρο ος η παγ γε ε νης
κα τα α ρα α δι ι α λε λυ ται αι τω
βλα αστω της α γνη η η ης Θε ο ο μη το
ο ρο ος ην πα α σαι αι αι δυ υ να α
α α α μεις των ου ρα νω ω ων με γα

λ υ ν ο υ ο υ σ ι ι ι ι
λ υ ν ο υ ο υ σ ι ι ι ι

ν
α

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ ΣΥΝΤΟΜΑ.

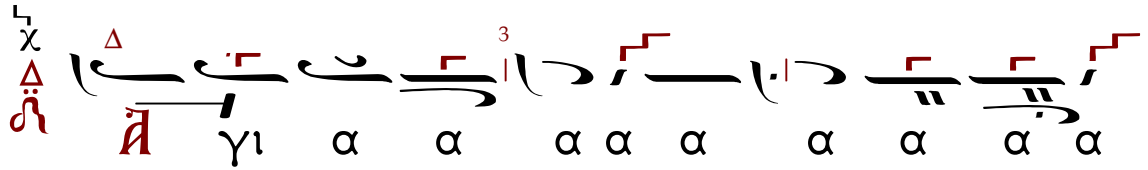
Τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

Ἦχος Δ΄

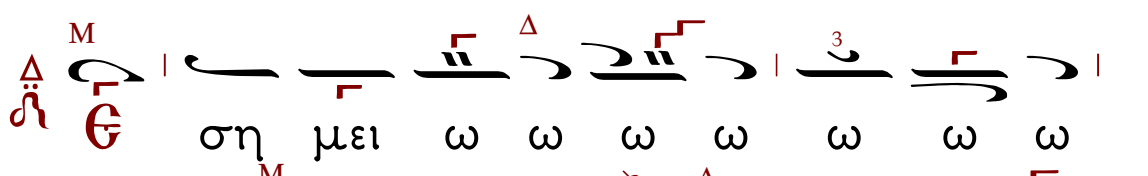
ση μει ω ω θη η η εφ η μας
το φω ω ως του προ σω που ου σου ου Κυ
υ ρι ι ι ε ε ε ε δω ω κας ευ φρο
συ υ υ υ νην εις τα α ας καρ δι ι
ι ι ας η η η μων Αλ λη λου ι ι α
α α α

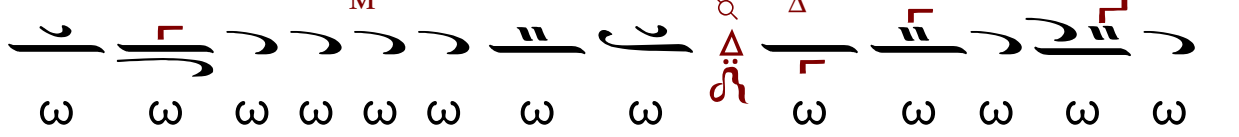
Εἰς τὴν Ἑορτὴν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

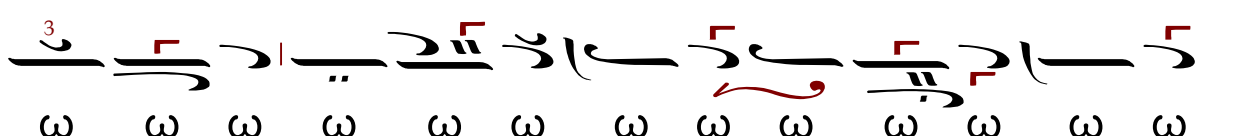
Ἦχος Δ'

Ἦχος Δ'

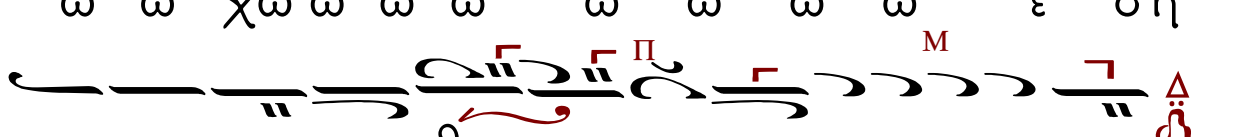
α α α α

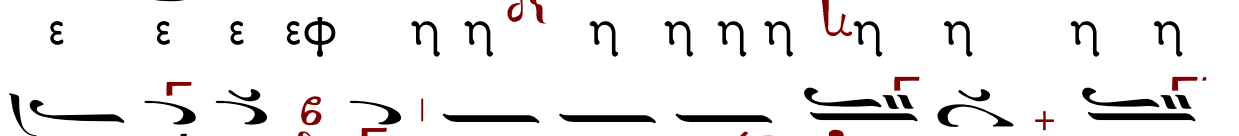
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

μει ω ω ω θη η η η η η η η η η

ε ε ε εφ η η η η η η η η η η

η η η ε ση μει ω ω θη ε

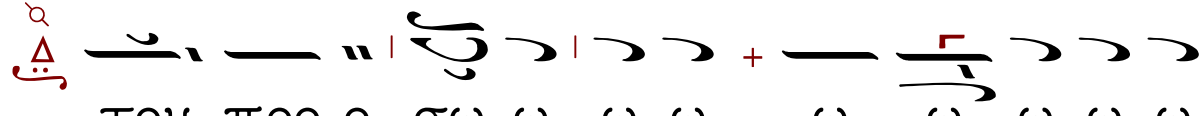
ε ε ε ε ε ε εφ η η η μα ας το ο

 φω ω ω ω ω ως του ου ου ου ου προ

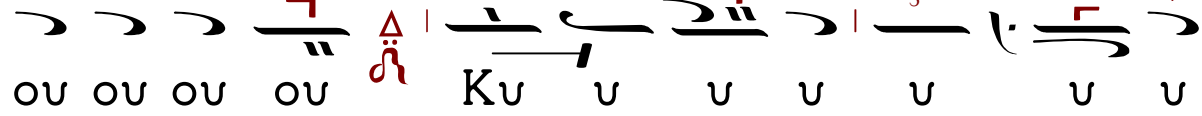
 σω ω ω ω ω ω ω ω που ου ου ου ου ου

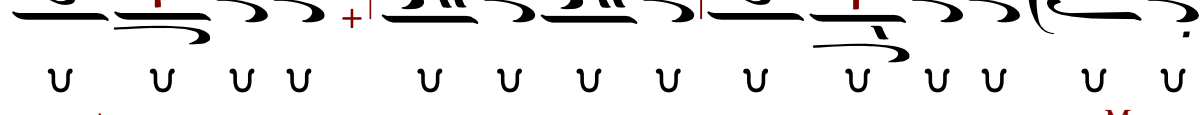
 του προ ο σω ω ω ω ω ω ω ω

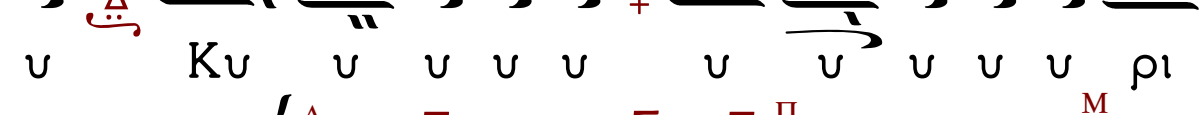
 που του προ σω ω ω που σου ου ου ου ου

 ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ υ υ

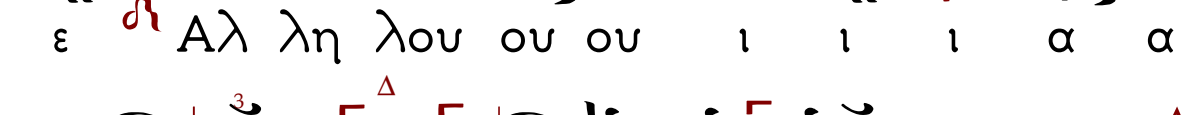
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

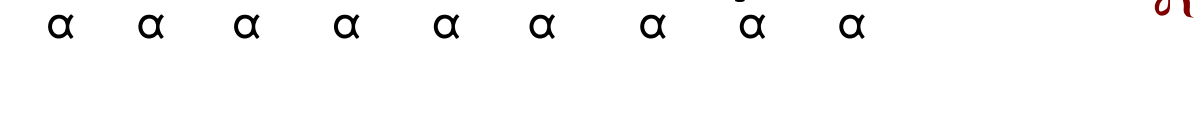
 υ Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι

 ι ε Κυ υ ρι ε ε ε ε ε ε ε

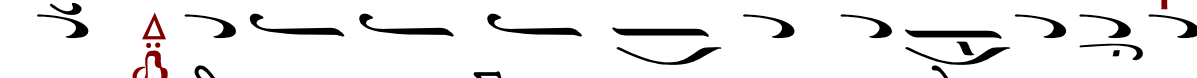
 ε Αλ λη λου ου ου ι ι ι α α

 α α α α α α α α α

Ἀντὶ τοῦ εἶδομεν.

Ἦχος $\frac{4}{\dot{q}}$ Πα

$\frac{\pi}{\chi}$
 $\frac{\pi}{q}$ $\frac{\Delta}{\dot{q}}$
 ὦ σον Κυ ρι ε τον λα ον σου και
 + $\frac{\pi}{q}$
 ευ λο γη σον $\frac{\Delta}{\dot{q}}$ την κλη ρο νο μι αν σου
 $\frac{\Delta}{\dot{q}}$
 νι κας τοις βα σι λε ευ ι $\frac{\Delta}{\dot{q}}$ κα τα βα ρ βα α
 $\frac{\pi}{q}$
 ρων δω ρου με νος και το σον φυ λα ατ
 $\frac{\Delta}{\dot{q}}$
 των $\frac{\Delta}{\dot{q}}$ δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι τε ευ
 $\frac{\pi}{q}$
 μα α α α

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί.

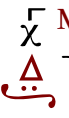
Ἦχος $\frac{\pi}{\chi}$ Δι

$\frac{\pi}{\chi}$
 $\frac{\Delta}{\dot{q}}$ $\frac{\Delta}{\dot{q}}$
 Ἄ μην α μην α μην εις α φε σιν
 $\frac{\Delta}{\dot{q}}$
 α μα ρ τι ων και εις ζω ην την αι
 $\frac{\Delta}{\dot{q}}$
 ω ω νι ον

Πληρω θη τω το στομα ημων
 αι νε σε ως σου Κυρι ε ο πως υ μνη
 σωμεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

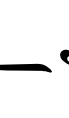
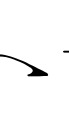
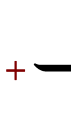
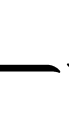
Εἵη τὸ ὄνομα.

Ἦχος Δι

 ^{χ^Μ}
Αμην **Ε**ι η το ο νο μα Κυ ρι

 ου ευ λο γη με νο α πο του νυν και ε

 ως του αι ω νος

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο

 γη με ε νο α πο του νυν και ε ως του

 αι ω ω ω νο ο ος

Τὸν Εὐλογούντα.

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι

 α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε

 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ πατρὸς Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.